

MANNARÆTTINDADÓMARI

FANTASTISK AVBJÓÐING

Sum starvslesandi undir lögfrøðilesnaðinum var ein av fyrstu uppgávu­num at skriva samandráttir av dómum, sagdir í Mannarættindadómstólinum. Næstu níggju árin skal Jón Fríðrik Kjølbro sjálvur fella dómarnar, tí hann er nýggjur man­narættindadómari í Strasburg. - Alt, sum eg havi gjørt í mínari yrkisleið, hevur verið ein óbeinleiðis fyrireiking til nýggja starvið, sigur hann

Rólant Waag Dam

Síðani 2003 hevur Jón Fríðrik Kjølbro verið dómari í Eystara Landsrætti. Eitt starv, sum hann hevur stórt­trivist í. Tí hugsaði hann ongantíð av álvara um tað, tá starvið sum danskur dómari í Evropeiska Mannarættinda­dómstólinum varð lýst leyst.

Men týskvøldið gjørdist almenninginum kent, at hálvi kunoyingurin og hálvi klaksvíkingurin hevði fingið nýtt og forkunnugt starv. In.fo staðfesti stutt og greitt: »Jón Kjølbro dómari í Strasburg«.

Frammanundan var greitt, at 70 ára gamli danin Peer Lorenzen, sum hevur havt starvið seinastu 15 árini, takkaði fyri seg í Evropeiska Mannarættindadómstólinum, og nýggjur dómari skuldi setast.

- Eg hevði ikki planlagt at søkja starvið. Eg havi stórt­trivist í Eystara Landsrætti. Og eg søkti heldur ikki starvið í fyrstu atløgu, greiðir Jón Fríðrik Kjølbro frá. Tað var í roynd og veru ikki fyrr enn starvið varð lýst leyst fyri

aðru ferð, at hann sendi sína umsókn avstað.

- Kona mín og eg tosaðu tingini sera væl ígjøgnum, áðrenn eg tók avgerðina. Tað var ikki fyrr enn starvið varð lýst leyst umaftur, at eg søkti, sigur Jón Fríðrik Kjølbro.

Sum tað sæst aðrastaðni á hesum síðum, so er Jón giftur Guðruni, sum eisini er úr Føroyum. Tey hava tríggar synir, tveir teirra búa heima. Tískil verður tað bara Jón sjálvur, sum í fyrstu at­løgu flytir til Strasburg.

Framíhjárættur og dreymastarv

Jón viðgongur, at nýggja starvið er helst mest krevjandi uppgávan, sum tú kanst fáa sum dómari.

- Hetta verður avgjørt ein spennandi uppgáva og ein fantastisk avbjóðing. Eg síggi tað eisini sum ein framíhjárætt, sigur Jón, sum nevni­r starvið sum man­narættindadómari í Strasburg sum eitt av tveimum dreymastørvum.

- Tað er hetta starvið og so starvið sum dómari í Hægsta

Rætti, sigur Jón, sum inn til 2023 verður danskur man­narættindadómari í Strasburg. Starvið verður nevniliga sett fyri níggju ár í senn.

Nam við Strasburg undir starvsvenjing

Jón Fríðrik Kjølbro byrjaði at lesa lögfrøði í seinnu helvt av áttatiárunum. Í 1992 var hann í starvsvenjing í danska lög­málaráðnum – og tá hevði hann óbeinleiðis tilknýti til Mannarættindadómstólin í Strasburg, har hann nú fer at starvast.

- Ein av uppgávu­num hjá mær, tá eg var í starvsvenjing, var at gera frágreiðingar og samandráttir av dómum sagdir í Mannarættindadómstólinum í Strasburg. Manna­gongdirnar vóru so nógv øðrvísi tá, dómarnir vóru færri og fólk vistu minni um man­narættindadómstólin. Løg­málaráðið hevði sum uppgávu at kunna um nýggjar dómar, so eg gjørdi saman­dráttir og frágreiðingar, sum vórðu sendir til dómara og býrættir í Danmark. Í dag er tó alt at finna á netinum, fortelur Jón Fríðrik Kjølbro,

hvørs áhugi fyri man­narættindum av álvara varð kveiktur tá.

Eftir hetta starvaðist Jón í tvey ár hjá Sorinskrivaranum í Føroyum, áðrenn hann fekk eitt starv í lógardeildini hjá danska lög­málaráðnum.

- Har skuldi eg arbeiða við man­narættindum, og tað havi eg gjørt líka síðani. Tað hevur ongantíð verið ein plan frá byrjan, men næstan alt, sum eg havi gjørt síðani eg varð liðugur at lesa, hevur verið ein fyrireiking til hetta starvið, eg nú havi fingið. Alt, eg havi gjørt, kann beinleiðis ella óbeinleiðis setast í samband við tað, eg nú skal, sigur nýggi danski man­narættindadómari­n í

Strasburg, sum eisini eitt skifti hevur verið dómari í Føroya Rætti.

Ikki bara arbeiði

Í 2005, tá Jón hevði verið dómari í Eystara Landsrætti í tvey ár, var drúgv sam­røða við hann í Sosialinum, sum millum annað hevur undirvíst á Studentaskúla­num í Hoydølum og á Fróð­skaparsetur Føroya frá 2003 til 2005, gjørdi. Hann lýsti Jón Fríðrik Kjølbro soleiðis:

»Jón Fríðrik Kjølbro er en mand med mange kasketter. Han er dommer, når han er på arbejde. Han er familiefar, når han er i hjemmet, og han er en stærkt engageret

kirkens mand i fritiden. Han er dansker, men mest når han er på Færøerne; og han er færing, men mest når han er i Danmark. Så mange roller ville gøre en dansker helt rundt på gulvet, men ikke en færing«.

Í dag sigur Jón, at hann ætlar sær framvegis at hava tíð til annað enn arbeiði, nú hann er vorðin man­narættindadómari.

- Eg havi altíð tikið mær tíð til annað enn arbeiði. Tað rokni eg eisini við, at eg fari at gera nú. Eg komi at taka mær stundir til tað, sum eg meti er vert at brúka tíð uppá, sigur Jón Kjølbro og nevni­r fyrst og fremst familjuna og samkomuna.

rolant@socialurin.fo

Soleiðis fekk hann starvið

Jón søkti starvið sum danskur dómari í altjóða Mannarættinda­dómstólinum í Strasburg aðru ferð, tað varð lýst leyst at søkja. Men mannagongdin við starvssetanina er nakað torgreiddari í mun til flest onnur størv.

Tað er Dommerudnævnelses-

rådet, sum telur fimm limir, sum viðger allar starvs­umsóknirnar. Tey velja so tríggar umsøkjarar út, sum tey meta vera best skikkaðar. Hesar tríggar umsóknirnar verða síðani latnar Ansættelsesudvalget at taka støðu til. Um hesi eru samd og halda, at talan er um skilagóðar

umsóknir, verða tær sendar einum ráðgevandi pallborði, sum síðani hyggur øll nøvn, umsóknir, CV og annað ígjøgnum. So er tað danska stjórnin, sum sendur nøvnini til Evroparáðið, har ein serligur arbeidsbólkur kallar tey innstillaðu til samrøðu í Paris. Eftir

samrøðurnar ger arbeidsbólkurin eitt tilmæli, sum síðani verður sent Evropatinginum. Og tað vórðu hesi, sum týsdagin greiddu atkvøðu og valdu Jón Fríðrik Kjølbro at vera danskur dómari í Mannarættinda­dómstólinum í Strasburg.